

Elhallgattatni az Inkvizíciót?!

Cserhádi Mátyás

A katolikus Inkvizíció ténye nagyon nagy nyugtalanságot okoz a katolikus egyház, illetve apológétái számára. Ugyanis ha a katolikus egyház vétkes abban, hogy rengeteg emberi életet *olyan sokáig*, olyan tartósan oltott ki, *intézményszerűen*, akkor igenis el lehet vitatni azt, hogy Krisztus egyházának tekintse magát; így sokkal inkább a babiloni prostituáltként mondható, aki a szentek vérént öntötte ki az évszázadok folyamán... Ezért meg lehet figyelni egyes katolikus apológéták részéről, hogy az inkvizíció jellegét elmosassák, illetve az áldozatok számát drasztikusan lecsökkentsék. Miért is olyan fontos ez a kérdés? Miért fontos az inkvizíció kérdését helyesen kezelni? Éppenséggel azért, mert az inkvizíció során sok-sok millió ember halt meg, sőt áldozatainak száma vetekszik a marxizmus áldozatainak számával, ha nem több annál.

Alább áttekintünk néhány állítást amit ezen katolikus apológéták mondanak, és megmutatjuk, hogy ezek miért nem állják meg egyáltalán a helyüket. Írásomat a Depositum nevű katolikus apológéta csapat egyik írására szánom válaszként.

„Így a pápa kivette az uralkodó kezéből ezt a fegyvert, és önálló hivatalt hozott létre, amelynek sokkal enyhébb, és törvényesebb szabályai voltak, mint a világi eljárásmodnak.”

Ez az állítás egyáltalán nem állja meg a helyét. Az inkvizíció során olyan eszközöket alkalmaztak a megégetések mellett, hogy az emberek szemét, nyelvét, fülét kitépjkék. Ilyen vagy ehhez hasonló eszközöket inkvizíciós múzeumokban is meg lehet tekinteni, mint ahogyan én magam is, amikor Gentben voltam a Gravensteenben. A katolikus inkvizítorok odáig is eljutottak, hogy az emberről a bőrt le lehet húzni egészen a derekáig mielőtt meghalna. Meg lehet említeni olyan kegyetlen eszközöket, amelyeket alkalmaztak az áldozatokon, mint amelyeket arra használtak még, hogy az emberek fogait, állkapcsát szétroncsolják. Az egyik ilyen eszköz a Júdás szék volt, amelyet fel is hevítettek, és amelyre az áldozatokat ráültettek, hogy ezzel az emberek ivarszerveit szétroncsolják. Meg lehet említeni még egy másik olyan eszközt, egy koporsószerű dobozt, amely egy Mária szoborra hasonlított, és amely belül tele volt szögekkel. Az áldozatot a dobozba gyömöszölték, ezáltal átlyuggatták az egész testét szögekkel. IV. Ince volt az a pápa, aki a kínzások pontos mentét és eszközeit körvonalazta. Egymás után 75 pápa finomította az inkvizíció által használt eszközöket.

Továbbra sem igaz, hogy bárhogy is demokratikus eljárásban lehetett része az áldozatoknak. Akár gyanú nyomán is letartozhattak valakit az inkvizíció, 12 éves kortól kezdve, gyakran akár bűnözők vagy más személyek rosszindulatú vallomását is felhasználták a vádlottakkal szemben. Ezt írja a jezsuita R. F. Busenbaum a Theologia Moralis-ban, hogy „Bárhon bárkit megölhetünk, amint ezt előírja a pápa, mivel a pápának legalább közvetlen törvénykezési joga van az egész világ fölött, sőt még a világi dolgokban is.” Így tehát nem meglepő, hogy ha az inkvizíciós vizsgálatokat olykor világi szervek is végezték. Aligha nem meglepő hogy emögött a pápaság, illetve a római katolikus egyház állhatott, ha ugyanis az eretneküldözés vallási indíttatású dolog!

Ha az egyház ennyire kegyetlen eszközöket használt a kínzáshoz az egyház, akkor mennyivel kegyetlenebb lehetett ennél a világi hatalom?!

“...és ők [a protestánsok] is megpróbálták gyökerestül kiirtani és megbüntetni azokat, akiket ők eretneknek gondoltak. Luther és Kálvin egyaránt hozzájárulását adta ahhoz, hogy az államnak joga van megvédenie a társadalmat azáltal, hogy kiszűri a hamis vallásokat.”

Az igaz hogy a kezdetek kezdetén a protestánsok is hasonlóan értelmezhettek olyan bibliai igéket, hogy ezzel elnyomják a hamis vallásokat. De szerencsére a Sola Scriptura elv miatt nem kényszerülnek a protestánsok hogy örökre egy adott véleményhez csatolják magukat, akár legyen hamis is az. Más vallásúak kivégzése valóban történt Kálvin és Luther idejében, de jóval kisebb mértékben mint amilyen volt az inkvizíció. Az írás szerzői nem tudnak jobbat mondani, mint hogy ezerszer elővenni azt a lerágott csontot, hogy Kálvin megégettetett egyetlen egy eretneket, Szervétet, holott ugyanebben az időben a katolikus egyház 39 embert küldött máglyhalálra. A más vallásúak kiirtása pusztán maradvány volt a katolikus gondolkodásban, és szerencsére a Reformációs kibontakozásával az elmúlt rendszer hibáiból tanulva abbahagyták a reformátorok a más vallásúak kiirtása. Ha csak például Szervét esetét nézzük, Szervét maga Bécsből menekült Genfbe, mivel őt is üldözte a katolikus inkvizíció; feltehetjük, hogy azért menekült Genfbe mert ott jobb védelemben lesz része. Kálvin Szervétet arra bízta, hogy gondolja meg a nézeteit, és a kivégzés elején ment el, mivel nem is volt genfi állampolgár ezért nem ő hozta a végső döntést Szervét kivégzésében.

A protestánsok eltúlozzák az áldozatok számát, és helytelenül használnak fel különböző forrásokat hogy igazságukat alátámasszák.

és hogy

“A kezdetben évi több ezer áldozatból, évi ötezer lett, majd tízezer, százezer, és aztán ez odáig folytatódott, hogy immár 25 millió, 50 millió, sőt, az egyik népszerű fundamentalista könyv 68 millió áldozatot ír csak a spanyol inkvizíciónak köszönhetően, és ha ehhez hozzáesszük a többi állítását, akkor az már 95 millió!”

valamint azt is, hogy

Mindezek alapján, illetve más történelmi kutatások alapján a (Katolikus Egyháztól független) történészek mai álláspontja, hogy az áldozatok szám csak néhány ezerre tehető.

Ha számításba vesszük, hogy az inkvizíció körülbelül 1203-tól kezdődött el (nem is beszélve arról, hogy előtte is üldözte a katolikus egyház az általa eretneknek tartott vallási csoportosulásokat; az inkvizíció ezt pusztán *rendszeresen, intézményesen* végezte) és körülbelül 1815-ben ért véget. Ez körülbelül 600 év. Ha feltételezzük, hogy csak körülbelül 3000 ember halt meg az egész inkvizíció során, ez azt jelenti, hogy évente pusztán 5 ember halt volna meg!!! Ez azt a komikus képet festi előttünk, hogy

egyetlen egy európai országban finoman bánnak el egyetlen egy eretnekkal minden néhány évben! Ha feltételezzük, hogy évente pusztán öt eretnek bukkant fel különböző európai országban, ez igenis kétségessé teszi, hogy egyáltalán intézményesíteni kellett volna az inkvizíciót! Ezzel szemben meglátjuk majd, hogy ennél jóval, de jóval masszívabban több ember pusztult el az inkvizíció lángjaiban.

Ehhez idézzünk néhány katolikus teológust, hogy tisztázzuk, ki ferdít, és ki mond ki alaptalan dolgokat.

“Ami a katharokat illeti, akik hasonlítottak a waldensekre, a dominikánus Rainerius 4 millió főre becsülte számukat, és azt állította hogy ezt a számot maguk a katharok állapították meg.” [Philip Schaff, *History of the Christian Church*, 8 volumes (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1910; reprint, 1978), Volume V, Chapter X]. Természetesen a katharokat, illetve a waldenseket, akiknek a száma körülbelül 2 millió lehetett, majdhogynem mind teljesen eltűntek. A katharok mind eltűntek.

Emellett hogy egy neves katolikus teológust, Bellarminust idézzek: “Argumentum 2d. A tapasztalat azt mutatja, hogy a terror nem hatásos. Azzal válaszolok, hogy a tapasztalat az ellenkezőjét bizonyítja – mivel a donatistákat, a manicheusokat, illetve az albigenseket mind fegyver által irtattak ki” (Disputationes de Controversiis, Tom. ii, Lib. III, cap. XXII, "Objections Answered," 1682 edition.)

A katolikusok emellett rendszerint azzal vádolják a katharokat, hogy azok manicheizmus voltak. Félreértés ne essék, elég gyakran vádoltak valakit azzal, hogy manicheus, Luthert magát is ezzel vádolták. Tulajdonképpen azért sem lehet a katharokat manicheizmussal vádolni, hiszen ők maguk tagadták, hogy a tanításaik az Mani-tól eredtek volna. Helyette azt mondták, hogy a tanításaikat tisztán a Bibliából nyerték, és nem egy emberi tanítótól. A katharok visszavezették magukat egészen a bibliai galatáikig. Nem igaz rájuk, hogy az embernek két ellentétes természetét vallják, mint ahogyan ezzel gyakran rágalmazzák őket. A katharok pusztán azt állították, hogy kétfajta ember létezik, az imperfecti, illetve a perfecti, vagyis a szentek, akik azzá válnak, hogy Krisztus megtisztítja őket az Ő vérével és újjászüli őket, és az Ő saját igazságát tulajdonítja nekik.

Tehát nem igaz, hogy “Tehát a katharok mind morálisan, mind politikailag nagyon veszélyesek voltak.” A katharok ellenségei szerint “makulátlanul tiszták voltak, és az igazságkeresésük révén sosem vetemedtek a hazugságra; olyan volt az odaadásuk, hogy mindig készek voltak önmagukat feláldozni másokért”. Amikor III. Ince arra szólította fel a francia hercegeket hogy kiirtsák őket, azt a választ kapta, hogy “nem tudjuk, mivel ők neveltek fel minket; rokoni kapcsolataink vannak velük, és látjuk milyen erkölcsösen élnek”. Ezek voltak azok az emberek akikre azt mondta a pápai legátus az ellenük felvonuló 50-500.000 keresztesloagnak Beziers városánál, hogyan különböztessék meg őket a katolikusoktól, hogy “irtsd ki mindnyájukat, az Úr majd felismeri az Övéit”. A waldensek ellen pedig évszázadokon keresztül küldtek pápai csapatokat hogy kiirtsák ezt a földműves népséget, amelynek gyakran a földművelő eszközeik jelentették az egyedüli védekező fegyvereket. Egyébként a katharok és waldensek elleni elnyomás akkora méreteket öltött, hogy a hitvallásaikba belekerült az, hogy a római katolikus egyház maga a babiloni parázna, illetve hogy a pápa az antikrisztus.

1572-ben a Szent Bartimeus mészárláson megbecsülték, hogy egyetlen éjszaka leforgása alatt 40-100 ezer hugenottát mészároltak le. Emellett valami 500-800 ezer hugenotta elhagyta hazáját hogy máshol keressen vallási szabadságot.

A katolikus történész Vergius szerint IV. Pál ideje alatt (1555-1559) "az inkvizíció egymaga a kínzásai, kiéheztetései, vagy megégetései révén több mint 150.000 protestánst végzett ki". III. Ince pápasága alatt pedig 30.000 más vallású embert végzett ki.

Walter M. Montano, (egy volt katolikus pap!) pedig azt állítja az ő könyvében ("A bíbor függöny mögött" címmel), hogy 50 millió ember halt meg a hitéért a sötét középkor 1200 éve alatt.

"Az egyház, mondta Luther, sosem égetett meg egyetlen eretneket sem... Én erre azt válaszolom, hogy ezen állítás nem Luther véleményét mutatja, hanem tudatlanságát. Mivel majdhogynem végtelen számú embert égettek meg, vagy más úton öltek meg." Robert Bellarmine, Disputationes de Controversiis, Tom. ii, Lib. III, cap. XXII, "Objections Answered," 1682 edition.

Azért, hogy megérthessük, hogy egyáltalán hogyan is lehetséges több tíz millió ember kiirtása ennyi idő alatt, figyelembe kell venni azt, hogy az emberiség száma dinamikusan változik: mivel az inkvizíció több évszázad alatt ment végbe, ezért az eltűnő áldozatok számát a népességnövekedés pótolhatta. Azért, hogy lássuk, hogy van annak valóságalapja, hogy milyen rengeteg emberi egyed ennyi idő alatt képesek is kivégezni, ismeretes, hogy Észak Amerikában a bölények számát 60 millióra becsülték. Kétszáz év után a számuk pusztán 6000 volt. Tudjuk, hogy a második világháború alatt 62 millió ember halt meg mind a szövetséges, mind a tengely hatalmak oldalán, civileket és katonákat is beleértve 1937 és 1945 között. Ez azt jelenti, hogy évente 7750000 ember halt meg, vagyis naponta körülbelül 21000 ember. Ha úgy vesszük, hogy az inkvizícióban 50 millió ember halt meg, ez azt jelenti, hogy 600 év alatt évente körülbelül 83000 ember halt meg, naponta körülbelül 230 ember. Ez a második világháborús halálos áldozatokhoz képest durván a századrésze pusztán, így az 50 milliós áldozat szám teljesen elfogadható, akármennyivel is kevesebben éltek Európában a középkorban.

Olykor egész országok lélekszáma akár megtízszorozódott, mint például a harminc éves háborúban. Ez azért is lehetett, mivel rengetegen áttértek a protestantizmusra, és sok-sok embert öltek meg. Csakhogy saját magyar hazánk példáját megemlítsem, a 16. században a lakosság 80-90% protestáns volt (amikor a könyvkiadás, művészet, nyomtatás virágzott), a lakosság kétharmadát vagy kivégezték az ellenreformációban (amit az írás szerzői olyan arcátlanul megtagadnak!), vagy kényszereszközökkel visszatérítették.

"A protestáns fundamentalisták abban a téves hitben állnak, miszerint az igazi Egyház láthatatlan, és csak a választottakat foglalja magában. Szerintük, ahol bűnösök vannak, ott nincs jelen az Egyház, tehát, ha a Katolikus Egyház bűnös, akkor nem lehet az Egyház."

Magyarul, a katolikusok szerint bűnösök lehetnek az egyházban. Vagyis, állításuk szerint az egyház nem elsősorban a láthatatlan egyház, hanem maga az az egyház, amit Isten alapított, és ami a római katolikus egyház. Vagyis, noha sok gazember, gyilkos,

parázna, rabló, eretnek lehet az egyházban (akár pápa is), ettől az egyház még igaz maradhat. Mennyire szembenáll azzal, amit a Biblia mond, amikor azt írja, hogy

„A ki benne marad, egy sem esik bűnbe; a ki bűnbe esik, egy sem látta őt, semmeg nem ismerte őt. Fiacskáim! Senki el ne hitessen benneteket: a ki az igazságot cselekszi, igaz az, a miként Ő is igaz: A ki bűnt cselekszi, az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Senki sem cselekszik bűnt, a ki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született.” (1J. 3,6-9).

„Közülünk indultak el, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, megmaradtak volna közöttünk. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy nem mind közülünk valók. Nektek pedig kenetek van a Szenttől, és ezt tudjátok is mindnyájan.” (1Jn. 2,19-20). Ez az igevers pedig arra mutat rá, hogy lesznek olyan emberek, akik benne vannak az egyházban, de nem tartoznak a szűkebb értelemben vett egyházhoz (amit Róma sem tagad), ami a láthatatlan egyház, aminek kenete van a szent Istentől, és akik el vannak pecsételve benne. Ezek az emberek pedig nem maradnak meg, tehát nincs üdvösségük, és nem igazi keresztyének.

Az, hogy az írás szerzői a római katolikus egyház bűneit leplezi, illetve nyílt hazugságokat mond a saját igaza védelméért azt mutatja, hogy mennyire engedékeny is a római katolikus egyház a bűnnel szemben, például mondván, hogy csak az számít bűnnek, amit készakarva követnek el. Vagy azzal, hogy akármekkora bűnt lehet elkövetni, csak meg kell gyónni utána. Vagy azzal, hogy alábecsüli a bűn gyilkoló, romboló hatását azt állítva, hogy az embert a bűn csak megsebezte. Ha a katolikus apológéték még mindig ragaszkodnak a katolikus egyház igaz, isteni voltára a fent vázolt bűnök ellenében (emlékezzünk, hogy áldozatainak számában csupán a marxizmus vetekszik vele a maga 120 milliós áldozat számával), akkor pedig egyáltalán miért is rontanak rá a protestánsokra, amikor azt állítják, Luther nyomán hogy az ember igaz, de mégis bűnös? Nem igaz, hogy az egyház igazsága önmagában van. Istentől van az egyház, isteni alapra helyezkedik el, és csak az az ember mondhatja, hogy ő az igaz egyházhoz tartozik, ha ennek gyümölcseit termi. Isten számtalanszor mondja a Bibliában, hogy akkor áldja meg Izráelt, ha az betartja az Ő törvényét; akkor gyönyörködik Isten szíve a megtérő, megtört hívő emberben.

A boszorkányperek, amikor katolikus területeken már régóta megszüntették őket, a protestáns részeken még javában zajlottak.

A katolikus inkvizíció egészen a 19. század derekáig tartott, amikor Napoleon seregei romba döntötték azt Madridban. 14-től 70 éves embereket vezettek ki a madridi erődből amikor felrobbantották azt. Fontos meglátni, hogy ma milyen a katolikus egyház mentalitása az inkvizíció kérdésében. Az ember azt gondolná, hogy Róma gondolkodása az inkvizíciót illetően megváltozott. Ez azonban téves, tudniillik a második világháborúban valami 700.000 szerb ortodoxot végezték ki Horvátországban a katolikus usztasák, beleértve nőket és gyerekeket is. A kivégző osztagok tagjai katolikus papok voltak. Továbbá még manapság is hivatalosan léteznek és tevékenykednek ördögűző személyek a katolikus egyházban.

“Angliában és Írországbán a reformátorok belekezdték saját könyörtelen inkvizícióikba és kivégzéseikbe. Óvatos becslések szerint is angol és ír katolikusok ezreit ítélték halálra – sokakat közülük felakasztottak, felkoncoltak és felnégyeltek -, azért, mert katolikus hitüket gyakorolták, és visszautasították azt, hogy protestánsok legyenek.”

Egyszerű lenne idézni Wesley-t aki Sir John Davis-t idézi a “Historic Relations Concerning Ireland” c. művéből:

“1600 és 1641 között az általános kivégzések és az utána történő háború megint lesoványította a számaikat; akár néhány million férfi, nő és gyerek halt meg négy év alatt. Az 1641-es felkelésben még további 150.000 protestáns halt meg, a [katolikus] papok saját számításai alapján, és még többen mások haltak meg később is.”

Hasznos lehet rámutatni arra, hogy azok, akik vezették az inkvizíciót, teljesen abban a hitben voltak, hogy tetteik Isten előtt igazak és indokoltak. A Biblia is több példát felhoz arra, ahol Isten megparancsolja, hogy népe körében hajtsanak végre hivatalos és törvényes vizsgálatot

A szerző tovább megy, és az 5Móz. 13,6-18-ra és az 5Móz. 17,7.1.2-ra hivatkozik, hogy „irtsd ki tehát a gonoszt magad közül”, vagy arra, hogy olyan emberekkel is végezzenek, akik titokban más vallások követését terjesztik el a nép közül. Ezt a római katolikus egyház úgy értelmezte, hogy akkor ki kell irtani mindenkit, akiket eretnekek voltak. A mózesi törvény megváltozott, és máshogy kell értelmezni az újszövetségi kegyelem fényében, de ettől függetlenül a katolikus egyház évszázadokon keresztül úgy tanította, hogy ezen törvények nem veszítették hatályukat. Ezek szerint a katolikus apologéták még ma is más vallásúak kiirtását is nyíltan szorgalmazzák!? Ebbe belegondolni is szörnyű... Ez a lelkület visszatükröződik Jakab és János apostolok szavaiban (amikor a samaritánusok falvaiba mentek és nem engedték, hogy megszálljanak náluk): „Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint Illyés is cselekedett?”. Jézus a két tanítványt alaposan meg is dorgálta, mondván, hogy nem tudják, mit tesznek és hogy milyen lélek lakik bennük.

Referenciák

1. Samuel J. Cassels, Christ and Antichrist, (Philadelphia, PA: Presbyterian Board of Publication, 1846; Reprinted by Hartland Publications, Rapidan, VA)
2. David A. Plaisted, Estimates of the number killed by the papacy int the middle ages and later, 2006 (<http://www.cs.unc.edu/~plaisted/estimates.doc>)
3. <http://www.bereanbeacon.org/history/persecution/ch1.pdf>
4. <http://www.bereanbeacon.org/history/persecution/ch2.pdf>
5. <http://www.bereanbeacon.org/history/persecution/ch3.pdf>
6. <http://www.bereanbeacon.org/history/persecution/ch4.pdf>
7. <http://www.bereanbeacon.org/history/persecution/ch5.pdf>
8. Michael Horton. Was Geneva a theocratic society? (© 1992 Modern Reformation Magazine / ACE) (http://www.geocities.com/cs_matyi/geneva_theocracy_HUN.pdf)
9. Abraham Kuyper: Kálvinizmus és modernitás. Koinónia Kiadó
10. <http://en.wikipedia.org/wiki/WWII>
11. E. H. Broadbent. Zarándok Gyülekezet. Evangéliumi kiadó. 1963-as angol verzió fordítása.